¹Then spake Jesus to the multitude, and to his disciples, ²Saying, The scribes and the Pharisees sit in Moses' seat: All therefore whatsoever they bid you observe, that observe and do; but do not ye after their works: for they say, and do not. For they bind heavy burdens and grievous to be borne, and lay them on men's shoulders; but they themselves will not move them with one of their fingers. But all their works they do for to be seen of men: they make broad their phylacteries, and enlarge the borders of their garments, And love the uppermost rooms at feasts, and the chief seats in the synagogues, And greetings in the markets, and to be called of men, Rabbi, Rabbi. But be not ye called Rabbi: for one is your Master, even Christ; and all ye are brethren. And call no man your father upon the earth: for one is your Father, which is in heaven. 10 Neither be ye called masters: for one is your Master, even Christ. 11 But he that is greatest among you shall be your servant. 12 And whosoever shall exalt himself shall be abased; and he that shall humble himself shall be exalted. 13 But woe unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! for ye shut up the kingdom of heaven against men: for ye neither go in yourselves, neither suffer ye them that are entering to go in. ¹⁴Woe unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! for ye devour widows' houses, and for a pretence make long prayer: therefore ye shall receive the greater damnation. 15 Woe unto vou, scribes and Pharisees, hypocrites! for ye compass sea and land to make one proselyte, and when he is made, ye make him twofold more the child of hell

شکایت عیسی به کاتبان و فریسیان ریاکار آنگاه عیسی آن جماعت و شاگردان خود را خطاب کرده، گفت: کاتبان و فریسیان بر کرسی موسی نشستهاند. س آنچه به شما گویند، نگاه دارید و بجا آورید، لیکن مثل اعمال ایشان مکنید زیرا میگویند و نمیکنند. ^دزیرا بارهای گران و دشوار را میبندند و بر دوش مردم مینهند و خود نمیخواهند آنها را به یک انگشت حرکت دهند. ٔو همهٔ کارهای خود را میکنند تا مردم، ایشان را ببینند. حمایلهای خود را عریض و دامنهای قبای خود را یهن میسازند، ٔو بالا نشستن در ضیافتها و کرسیهای صدر در کنایس را دوست میدارند، ٔ و تعظیم در کوچهها را و اینکه مردم ایشان را، آقا، آقا، بخوانند.⁸لیکن شما آقا خوانده مشوید، زیرا استاد شما یکی است، یعنی مسیح، و جمیع شما برادرانید. ^و هیچ کس را بر زمین، پدر خود مخوانید زیرا پدر شما یکی است که در آسمان است.¹⁰و پیشوا خوانده مشوید، زیرا پیشوای شما یکی است، یعنی مسیح. أو هر که از شما بزرگتر باشد، خادم شما بُوَد.¹²و هر که خود را بلند کند، یست گردد و هر که خود را فروتن سازد سرافراز گردد.

¹³وای بر شما، ای کاتبان و فریسیان ریاکار، که در ملکوت آسمان را به روی مردم میبندید، زیرا خود داخل آن نمیشوید و داخل شوندگان را از دخول مانع میشوید.¹⁴وای بر شما، ای کاتبان و فریسیان ریاکار، زیرا خانههای بیوه زنان را میبلعید و از روی ریا نماز را طویل میکنید؛ از آنرو عناب شدیدتر خواهید یافت.¹⁵وای بر شما، ای کاتبان و فریسیان ریاکار، زیرا که برّ و بحر را میگردید تا مریدی پیدا کنید و چون پیدا شـد او را دو مرتبـه پسـتتر از خـود، پسـر جهتّـم میسازیـد!¹⁶وای بـر شمـا، ای راهنمایـان کـور کـه میگویید: هر که به معبد قسم خورد باکی نیست، لیکن هر که به طلای معبد قسم خورد باید وفا کند.¹⁷ای نادانان و نابینایان، آیا کدام افضل است؟ طلا یا معبد که طلا را مقدّس میسازد؟¹⁸و هر که به مذبح قسم خورد باکی نیست لیکن هر که به هدیهای که بر آن است قسم خورد، باید ادا کند.¹⁹ای جهّال و کوران، كدام افضل است؟ هديه يا مذبح كه هديه را تقديس مینماید؟²⁰یس هر که به مذبح قسم خورد، به آن و به

هر چه بر آن است قسم خورده است؛²¹و هر که به معبد قسم خورد، به آن و به او که در آن ساکن است، قسم خورده است؛²²و هر که به آسمان قسم خورد، به کرسی خدا و به او که بر آن نشسته است، قسم خورده باشد.²³وای بر شما، ای کاتبان و فریسیان ریاکار، که نعناع و شبت و زیره را عشر میدهید و اعظم احکام شریعت، یعنی عدالت و رحمت و ایمان را ترک کردهاید! میبایست آنها را بجا آورده، اینها را نیز ترک نکرده باشید.²⁴ای رهنمایان کور، که یشه را صافی میکنید و شتر را فرو میبرید!²⁵وای بر شما، ای کاتبان و فریسیان ریاکار، از آن رو که بیرون بیاله و بشقاب را یاک مینمایید و درون آنها مملّو از جبر و ظلـم اسـت.²⁶ای فریسـی کـور، اوّل درون پیـاله و بشقاب را طاهر ساز تا بیرونش نیز طاهر شود!²⁷وای بر شما، ای کاتبان و فریسیان ریاکار، که چون قبور سفید شده میباشید که از بیرون، نیکو مینماید لیکن درون آنها از استخوانهای مردگان و سایر نجاسات پر است!²⁸همچنین شما نیز، ظاهراً به مردم عادل مینمایید، لیکن باطناً از ریاکاری و شرارت مملّو هستید.²⁹وای بر شما، ای کاتبان و فریسیان ریاکار، که قبرهای انبیا را بنا میکنید و مدفنهای صادقان را زینت میدهید، 30 میگویید: اگیر در ایّام پیدران خود میبودیم، در ریختن خون انبیا با ایشان شریک نمیشدیم!³¹پس بر خود شهادت میدهید که فرزندان قاتلان انبیا هستید.³²یس شما بیمانه پدران خود را لبریز کنید!³³ای ماران و افعیزادگان، چگونه از عذاب جهنّم فرار خواهید کرد؟³⁴لهذا الحال انبیا و حکماء و کاتبان نزد شما میفرستم و بعضی را خواهید کشت و به دار خواهید کشید و بعضی را در کنایس خود تازیانه زده، از شهر به شهر خواهید راند،³⁵تا همهٔ خونهای صادقان که بر زمین ریخته شد بر شما وارد آید، از خون هابیل صدیقتا خون زکریّا ابن برخیا که او را در میان معبد و مذبح کشتید. 36به شما میگویم: که این همه بر این طایفه خواهد آمد!

شکایت عیسی به اورشلیم

³⁷ای اورشلیم، اورشلیم، قاتل انبیا و سنگسار کننده مرسلان خود. چند مرتبه خواستم فرزندان تو را جمع کنم، مثل مرغی که جوجههای خود را زیر بال خود

than yourselves. 16 Woe unto you, ye blind guides, which say, Whosoever shall swear by the temple, it is nothing; but whosoever shall swear by the gold of the temple, he is a debtor! ¹⁷Ye fools and blind: for whether is greater, the gold, or the temple that sanctifieth the gold?¹⁸And, Whosoever shall swear by the altar, it is nothing; but whosoever sweareth by the gift that is upon it, he is guilty. 19 Ye fools and blind: for whether is greater, the gift, or the altar that sanctifieth the gift?²⁰Whoso therefore shall swear by the altar, sweareth by it, and by all things thereon. ²¹ And whoso shall swear by the temple, sweareth by it, and by him that dwelleth therein.²²And he that shall swear by heaven, sweareth by the throne of God, and by him that sitteth thereon.²³Woe unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! for ye pay tithe of mint and anise and cummin, and have omitted the weightier matters of the law, judgment, mercy, and faith: these ought ye to have done, and not to leave the other undone.²⁴Ye blind guides, which strain at a gnat, and swallow a camel. 25 Woe unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! for ye make clean the outside of the cup and of the platter, but within they are full of extortion and excess.²⁶Thou blind Pharisee, cleanse first that which is within the cup and platter, that the outside of them may be clean also.²⁷Woe unto you, scribes and Pharisees, hypocrites! for ve are like unto whited sepulchres, which indeed appear beautiful outward, but are within full of dead men's bones, and of all uncleanness.²⁸Even so ye also outwardly appear righteous unto men, but within ye

جمع میکند و نخواستید.³⁸اینک، خانهٔ شما برای شما ویران گذارده میشود.⁹³زیرا به شما میگویم از این پس مرا نخواهید دید تا بگویید: مبارک است او که به نام خداوند میآید.

are full of hypocrisy and iniquity.²⁹Woe unto vou, scribes and Pharisees, hypocrites! because ye build the tombs of the prophets, and garnish the sepulchres of the righteous, ³⁰And say, If we had been in the days of our fathers, we would not have been partakers with them in the blood of the prophets. 31 Wherefore ve be witnesses unto yourselves, that ye are the children of them which killed the prophets.³²Fill ye up then the measure of your fathers. 33 Ye serpents, ye generation of vipers, how can ye escape the damnation of hell?³⁴Wherefore, behold, I send unto you prophets, and wise men, and scribes: and some of them ye shall kill and crucify; and some of them shall ye scourge in your synagogues, and persecute them from city to city: 35 That upon you may come all the righteous blood shed upon the earth, from the blood of righteous Abel unto the blood of Zacharias son of Barachias, whom ye slew between the temple and the altar. 36 Verily I say unto you, All these things shall come upon this generation.³⁷O Jerusalem, Jerusalem, thou that killest the prophets, and stonest them which are sent unto thee, how often would I have gathered thy children together, even as a hen gathereth her chickens under her wings, and ye would not!38Behold, your house is left unto you desolate. 39 For I say unto you, Ye shall not see me henceforth, till ve shall say, Blessed is he that cometh in the name of the Lord.